

ביקורת ספרים		שירים
5	עדי רקל טננבוים על אפריל הקסום מאת אליזבת פון ארנים	מרב קינן
7	ועל אול רייט. גוד נייט. מאת הלגרד האוג	בן ציון לביא
9	אפרת מישורי על הרצל מאת טינו מוסקוביץ	מירי דור
13	צדוק עלון על עיר מאת שי אלכסנדרוני	מירון איזקסון
15	עופר חן על דגל לבן מאת איבון קוולובסקי-גולן	אבישי דרון רוה
17	דורית זילברמן על חותמת בדרכון הגוף מאת רוני סומק	אמיר אור
19	לאה ענבל דור על תשוקה ומוות 65667 מאת צביקה ניר	אלי יונה
25	אסתר קאפח על השכונה שהיתה רחוקה מלב העיר	נטע ליאור שפירא
29	מאת אלי אחי מרדכי	יערה בן-דוד
37	בוריס לבנברג על יהודים אינטלקטואלים, יוצרים והורסים...	אביבית רוח
39	מאת אלכס גורדון	אמילי דיקינסון, מאנגלית: רמי פוגץ'
44	יעל רן על לא תמיד מהמקום הצפוי מאת יעל קידר	רפאל רבינוביץ'
45	יוסי ברנע על סליחה זה שלך? מאת טוביה טננבוים	שבתאי מג'ר
46		שחף ארו
47	רשימות, מאמרים, שיחות	יובל גלעד
48	גבריאל מוקד, עם לכתו - קטעים משיחה עם יעקב בטר	נעמה ארו
51	נועם ויסמן, מי מפחד ממירי דור	אוון לואיס, מאנגלית: דפי קודיש
52	סם ש' רקובר, המקרה של אגתה כריסטי	מרי אוליבר, מאנגלית: מכבית מלכין, יואב ורדי
53	ניק קושניר, בעקבות "הסימפוזיה הפסטורלית" מאת אנדרה ז'יד	יואן פינטאה, מרומנית: משה ב' יצחקי ופאול פרקש
54	אלכס גורדון, עלייתו ונפילתו של הווארד פאסט	רחל אשר
54	רבקה איילון, על יל"ג ופרשנותו לסיפור עקדת יצחק	עדי תשרי
55	רפי וייכרט ודפי קודיש עם המשורר אוון לואיס	עירית בן מרדכי יוסף
55	מרדכי קטן, על "כדור שלג" מאת רומן גארי ומחול שבעקבותיו	דוד רשתי
56		נועם ויסמן
56	מדורים	רבקה מוצפי
57	חצי פינה, רוני סומק, ארי קריסטי, מרומנית: קרל לוסיג	נילי ארד
57	מאות, רפי וייכרט, הדים	בתיה פלומבו
58	הפינה הצרפתית, צביקה שטרנפלד, ג'ין קיפר, קטע מתוך 'ז'אן של	טלי בן-ענת
58	הערפילים'	אוריה חורש
59	שירת ישראל, אילן ברקוביץ', לליב סיון - 'בסוף חגיגות העצמאות'	סיפורים
59	תפארת הפתיחה, יואב איתמר, 'תפילה' מאת סיון נבון-שובל	יעל שיה, מנדרינה אדומה
59	איש הירח, חגית גרוסמן עם אלעד שודלר	שירה פריז, לדבר עם מישהו
64	בשעה: אלעד ועדינה, כתבה וצילמה חגית גרוסמן	

<p>Iton 77 Literary Magazine</p> <p>First Editor: Jacob Besser Editors: Amit Israeli Gilad, Michael Besser Editorial Board: Amos Levitan, Rony Someck, Rafi Weichert, Yael Boneh Levy, Tamar Mishmar, Shiraz Kalir, Yuval Paz, Dorit Peleg, Oded Peled, Shalom Ratzabi, Jacov Shai Shavit, Idan Barir, Gilad Hay.</p>	<p>50 שנה</p> <p>בתמיכת: משרד התרבות והספורט, מינהל התרבות</p> <p>עיריית תל-אביב יפו - האגף לאמנויות</p> <p>המור"ל: אגודת סופרים ואמנים לקידום הספרות והתרבות עמותה מס' 580073575 253X ISSN*1565</p> <p>77iton@gmail.com www.iton77.com טל': 03 5618271 ת"ד 51208 ת"א 67137</p>	<p>עיתון 77</p> <p>כתב עת לספרות ולתרבות</p> <p>העורך המייסד: יעקב בטר ז"ל עורכים: מיכאל בטר, עמית ישראלי-גלעד מנכ"ל: אדם פרנס</p> <p>חברי המערכת: עמוס לויתן, רוני סומק, רפי וייכרט, יעל בונה-לוי, תמר משמר, שירז קליר, יובל פז, דורית פלג, עורד פלד, שלום רצבי, יעקב שי שביט, עירון בריר, גלעד חי</p>
--	--	---

וגבר אלכוהוליסט הפורש עליה את חסותו. השניים יוצאים למסע תחתית כדי להחזיר לאישה את ראייתה. ובכל הקושי הזה, ולמרות שלא הגיעו בסוף הסיפור אל רופא העיניים, נאחזים השניים באמונה כי אין כלל יאוש. הכוריאוגרפית והרקדנית ז'ולי פורטנגן עיבדה את הסיפור למופע מחול. גרסתה היא כי למרות העיוורון, לאישה (ולאהבה שהיא מלבה) יש חלק פעיל בעלילה: "כולנו חייבים להתקדם ולהסתכל אל עבר עתיד שהיופי בו אפשרי" היא מציעה.

ניק קושניר כותב על סיפור של אנדרה ז'יד, "הסימפוניה הפסטורלית", שגם במרכזו אישה עיוורת הנתונה לחסותו של כומר, במין גירסה של פיגמליון. אצל ז'יד עולה האפשרות כי העיוורון הוא סוג של חופש, כפי שנרמז לאחר שהכומר לוקח את גרטרוד (הוא שנתן לה את שמה) להאזין לסימפוניה של בטהובן: "ההרמוניות המופלאות לא ציירו את העולם כמות שהוא, אלא כמו שהיה יכול להיות". בסיפור הזה נחלצת האישה מן העיוורון ומהחומות שהכומר הקים סביבה כדי להשאירה אצל. היא תרוויח משהו וגם תפסיד.

בשני המקרים, השונים זה מזה, יש מקום חשוב ליצירה האמנותית, המאפשרת מבט אל היופי.

עמית ישראלי גלעד

א. גבריאל מוקד, מאושיות הספרות העברית, עזב את הזירה בגיל 92. הרבה נכתב עליו, על מרכזיותו, על אישיותו הסוערת, על היותו מגלה משוררים כיונה וולך, מאיר ויזלטיר ויאיר הורוביץ, על כתב העת 'עכשיו' שיסד, על צעירים רבי כשרון שטיפח. אנו מביאים כאן קטעים משיחה שנערכה עם יעקב בסה, עבור 'עתון 77'; קצת על ספרות, על האפשרות לשיפוט אובייקטיבי, על ה"וריאציות" שעליהן שקד, וגם עליו - "קולונל הגון בצבא המודרניזם" כדבריו.

ב. הגליון הזה מביא טור חדש של חגית גרוסמן, שיחה עם מוזיקאים, על המוזיקה שלהם, ובעיקר על הטקסטים שהם כותבים. הפעם עם אלעד שודלר.

ג. נועם ויסמן נפגש - ונפעם - עם ספר השירים של מיירי דוה, משוררת שהיתה חדשנית ונועזת לתקופתה ("המשוררת המודרניסטית הראשונה", כינתה אותה פרופ' זיוה שמיר) וכך נקראים השירים עד היום. מקבץ קטן מופיע בגליון הזה.

ד. ובאופן מקרי לגמרי, שני סיפורים שהגליון עוסק בהם נסכים על עיוורון. מרדכי קטן כותב על סיפור מוקדם של רומן גארי "דיירי כדור הארץ", שבמרכזו אישה עיוורת

רשימות מהתחתית... תקווה חדשה

מי שסבור שצריך ואפשר לנתק פוליטיקה מכדורגל, ייזכר נא במשחק סיום שלב הבתים של מונדיאל 1974 בין שתי הגרמניות (1:2 לזכות מזרח גרמניה); ההפסד של מערב גרמניה (שאיננה את המשחקים ובסופו של דבר זכתה בגביע באותה שנה), נראה בראי הזמן כהשקעה באיחוד הגרמניות כ-15 שנים מאוחר יותר. וישנם משחקים לא מעטים שבהם בחרו שחקנים בודדים או נבחרות שלמות להביע מחאה או עמדה פוליטית למורת רוחם של מארגני המשחקים או המדינות שהמחאה כוונה כלפיהן.

למרות המצב החשוך - מתי נפסיק להשתמש בביטוי הזה - שלא נשתהה כאן לתאר, אומר רק שלא מדובר במצב הספורט בישראל - הפציעה אור ליום 14.06.2026 תקווה חדשה: הניו יורק ניקס ניצחו בגמר ה-NBA!! אחרי 53 שנה! וזהו סימן שהכל, אבל הכל יכול להשתנות.

מיכאל בסר

מונדיאל - מצד אחד, מנחם שמפעל ענק המאחד את העולם כולו, משל היה האולימפיאדה ביוון העתיקה, קיים ובוועט עדיין תרתי משמע. וזאת בעולם המטורלל שאנו חווים בימים אלה. מצד שני, 56 שנים אנחנו לא לוקחים חלק במונדיאל, ולא בגלל אנטישמיות, אפליה או תככים, הרוחקים מדי ארבע שנים את בחורינו מהתהילה, אלא פשוט בגלל חוסר יכולת.

מצד נוסף, אולי מזל שאנו לא משתתפים במשחקי גביע העולם, שהיו בוודאי הופכים השנה לרצף של הפגנות אנטי ישראליות שסופן מי ישרון.

כמו בכל מונדיאל, בגלל העדר נציגים, בוחר לו הצופה הישראלי פייבורטית או קבוצה שיוכל להזדהות איתה. הפעם, ולא נפרט למה ומדוע, נמצאות כל המשתתפות (למעט צ'כיה ואולי ארה"ב) מי יותר ומי פחות בצד הפרו-פלסטיני.